

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

23. Ab ipso Deo iussus manere cum Maria coniuge suâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

piat. Atego, cui claritas inprimis adamatur, candidè fateor, etsi negari non possit diuersò respectu **MARIAM** esse fundum publicum, & proprium; proprium tamen fundum esse etiam **IOSEPHI**. Est enim **IESVS** non solum thesaurus in fundò plusquam dotali, **MARIA** inquam, sed etiam fructus Horto concluso per matrimonium comparate naturaliter cohærens.

ELOGIUM XXIII.

IOSEPH

Ab ipso Deo iussus manere cum **MARIA**
Coniuge sua.

Relinqui **IESVS** **MARIAM** Matrem suam à nobis, non sustinet. Ideo enim nondum natus Gabriele internunciò; **IOSEPH**, inquit, *Fili David noli timere accipere **MARIAM** coniugem tuam: & in cruce cum morte luctans, ad Ioannem, ecce, inquit, mater tua.* Sed hæc non pensant Hæretici nostri, qui non secus, ac Sagæ, initiò statim, abiurant **MARIAM** & Sanctos, planè vt videas, eos à Spiritu Christi procul abesse.

Hic tamen vltèrius progredi nolo, qui præsentem laborem vni præcipuè **IOSEPHO** consecraui. Is nunc mihi minus sanctè decenterque tractari videtur ab ijs Catholicis Doctoribus, qui ipsum docent, **MARIAM**, licet grauidam, ritèque desponsatam dimittere voluisse, propterea, quòd Castitati
eius,

eius, à nescio quò, siue homine, siue spiritu, illatam esse vim, metueret. Cum his ergo potius agendum est.

Ac 1. negari non potest, Auctores istos & numerò & virtute magnos esse, quos tibi velut in a-
ciem educunt Castrius, & Cornelius à Lap. in cap.
1. Matth. Sed his opponi possunt saltem æquè mul-
ti & graues Doctores, vt non iam de viris; sed de
armis, Rationibus inquam, earùmque pondere, cu-
ra esse debeat.

Et illi quidem, qui aduersantur nobis, præten-
dunt Scripturam Rationum omnium Dominam,
quæ 1. ait, *traducere noluisse, cum esset iustus.* Atqui
tantùm de crimine potuit traducere. 2. ait, Ange-
lum iussisse, ponere timorem, addendo causam;
quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Igno-
rauit ergo hoc antea IOSEPH.

At non tenet 1. quia traduci dupliciter po-
tuit purissima hæc Coniunx. 1. In actu signato,
2. In actu exercitò; narrando scilicet factum, quod
ordinariè cum crimine coniunctum est. At priori
modò iustus traducere non potuit; nec probare in
iudicio causam, ob quam traduceret. Posteriori
quoque modò abstinere à traducendo debuit; quia
iam se vna cum Virgine ludibrio & risui audien-
tium exposuisset.

Sed neque dici potest 2. quia particula, *gar,*
enim, non semper est causam reddentis, sed inter-
dum asserentis, vt hic tradit Salmeron infra citan-
dus. Quare sensus Verborum hic est; noli timere,
propte-

propterea, quia id, quod natum est intra eam, de Spiritu Sancto est. Et rationem addit: *Pariet autem filium, & vocabis nomen eius IESVM.* Nempe; Pater eris in omnibus, sed tamen sine copula coniugali. Ita Salmeron tom. 3. tr. 30. fol. 241. ex Theophyl. in cap. 1. Matth. & Hebr. Cod. eiusdem Matth. Et sanè Salmeron 13. Rationibus rem suam & meam in eo tractatu fortissimè gessit, pronuncians ex mera reuerentia, & humilitate dimittere MARIAM grauidam de Spiritu sancto voluisse, utpote conscium Incarnationis Dominicæ. Id ipsum verò dudum ante sensere Origen. hom. in hoc Evang. Basiliius hom. de hum. Christi gen. Theophyl. in cap. 1. Matth. Bernard. hom. 2. super missus est. Leont. in Matth. Gerson in Iosephina, & alibi. Viguerius in Theol. Instit. cap. 20. §. 9. Eckius in Serm. de S. IOSEPH. Richard. de S. Viet. Catharinus; Brigitta lib. 6. cap. 59. & lib. 7. cap. 25. & Barry cap. 8.

Rationes præcipuæ sunt 1. Quia verba Matthæi *inuenta est habens de Spiritu Sancto* ponuntur ante subortam cogitationem. Atqui non inuenio, quod nescio, an, & ubi sit. 2. Quia prius super omnia montana Iudææ diuulgata sunt miracula, circa Ioannem præcursorem Domini, &c. 3. Quia Virginem, sciebat, sanctissimam esse. 4. Quia Virgo hoc ipsum mysterium alijs, quibus minus obligata fuit, reuelauit. 5. Quia eadem causam tristitiæ immeritò dedisset viro. 6. Quia utique IOSEPH iure suo interrogaturus fuerat Virginem, & hæc illi respondere debebat. 7. Quia
saluâ

saluâ iustitiâ potest vir manere cum coniuge im-
 prægnata; imò tenetur manere, si crimen sit occul-
 tum, & alia causa non subfit. 8. Quia dubitatio
 de adulterio nec CHRISTO, nec MARIE, nec
 IOSEPHO honorifica est; est autem humilitas,
 honorifica omnibus. 9. Quia Angelus non di-
 xit; noli suspicari, sed *noli timere*; item non dixit;
noli timere accipere, quæ tua non est, sed quæ iam est
 tua, & quam tu ex humilitate dimittere vis paulo
 ante acceptam. 10. Quia, vt in Orient. Relat. ha-
 betur, IOSEPHVS Scripturæ Sacræ peritissimus
 fuit. Si ergo alij minùs periti significârunt Herodi,
 aduenisse tempus Salutis, dubitari non debet, IO-
 SEPHVM multò certius id agnouisse. 11. Quia
 contemplationi præ quàm vllus alius fuit addicis-
 simus. Annon ergo Dominus ipsi quoque dixit.
Num celare potero IOSEPH, quæ gesturus sum? Ge-
 nes. 18. v. 18. 12. Quia intima cum Angelis con-
 suetudine fruebatur. 13. Quia vt supra proba-
 tum est, longè est credibilius, habitasse cum Virgi-
 ne iam inde à conceptu ac nominatim illam comi-
 tatum ad Zachariam esse, spectâsêque & audiuisse
 prodigia, quæ Dominicam Incarnationem clarè
 demonstrabant. 14. Quia hæc opinio facilius
 assignat causam, ob quam sine peccato cogitare po-
 tuit de dimittendâ tam charâ, & sanctâ coniuge.
 15. Quia reuelationem mysterij exigit fides vxo-
 ris, nulli magis, quàm viro obligata, propter
 periculum, Zelotypiæ & aliorum
 peccatorum,

ELO